

ROMANA

Széles a világ
– nagy a szerelem

Rachael Thomas
Padlógázzal

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Rachael Thomas, 2015 – HarperCollins Magyarország Kft., 2018

A ROMANA 645. eredeti címe: *Craving Her Enemy's Touch*
(Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)

• Magyarra fordította: Gaáli István

Nyomtatásban megjelent a ROMANA 646. számában, 2018
Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-448-352-6

• Kép: Harlequin Books S.A.

A borítón szereplő alkotás a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás alapján került felhasználásra.

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a HarperCollins Magyarország Kft., 2018

- A kiadó és a szerkesztőség címe: 1122 Budapest, Városmajor u. 11.
- Felelős kiadó: dr. Bayer József
- Főszerkesztő: Vaskó Beatrix
- Telefon: +36-1-488-5569; e-mail-cím: harpercollins@harpercollins.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:
www.harpercollins.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

1. FEJEZET

Egy napsütéses szeptember eleji délutánon Charlotte Warrington épp virághagymákat ültetett kicsi, ápolt kertjében a következő tavaszra, mikor sportkocsi motorzaja törte meg a csendet. A hang egyszerűen visszarepítette a múltba, a motorsport csillogó világába, amelyben felnőtt. Bátyja egy évvel ezelőtti halálos balesete óta azonban hallani sem akart erről a világról, visszavonultan élt vidéki házában.

A kocsi, nyolchengeres motorja mély dübörgésével, bekanyarodott az utcába, lassított, majd megállt a házat körülvevő sövény mögött.

Charlotte káromkodott magában. Már megint az apja küldött valakit? Hetek óta zaklatta, hogy térjen vissza az életbe, ő viszont nem látta be, miért is kéne feladnia maga választotta elszigeteltségét.

Becsapódott a kocsiajtó, léptek csikorogtak előbb az aszfalton, aztán a kavicson.

– *Scusi.*

A telt, mély férfihang hallatára Charlotte felriadt, mint a gyerek, akit rajtakaptak, hogy belenyúlt a mézesbödönbe. Másodpercekig némán bámulta a feléje közeledő magas, jóképű férfit. Lezser öltözete ellenére egészen idegenül hatott ebben a környezetben. Izmos combján dizájnerfarmer feszült, sötét inge fölött viselt bőrdzsekijével a magabiztos, szexi olasz mintaképe volt. Vállig érő sötétbarna haja csillogott a napfényben, markáns, szabályos vonásait halvány borosta hangsúlyozta. Charlotte-ot azonban legjobban a szénfekete szempár bűvölte el és nyugtalanította.

– Charlotte Warringtont keresem. – Szexi akcentussal beszélte az angolt, a lány neve úgy csengett a szájából, mint a muzsika.

Ne hagyd, hogy levegyen a lábadról, figyelmeztette magát Charlotte. Elszokott az ilyen típusú férfiaktól.

Kezéről lassan lehúzta a piszkos kertészkesztyűt, és közben eszébe jutott, hogy a legrégebbi farmerja és egyszerű póló van rajta, haját pedig hevenyészve kötötte lófarokba. Egy pillanatig eljátszott a gondolattal, hogy letagadja a kilétét, a férfi céltudatos tekintete azonban visszatartotta.

Sejtette, ki lehet: a bátyja üzlettársa, aki olyan mértékű lelkesedést plántált bele a sportkocsifejlesztés iránt, hogy Sebastian szinte minden másról megfeledkezett.

– Mit tehetek önért, Mr. ...? – adta a naivat Charlotte. Emelt fővel állta a férfi tekintetét, pedig egész teste bizsergett.

– Maga Sebastian húga? – kérdezte kétkedve a jövevény.

Charlotte-nak fájt hallani a bátyja nevét.

– Az vagyok. És maga kicsoda?

Egész biztos, hogy nem téved: az az ember áll előtte, aki elvette a családjától Sebastiant, akinek a baleset is a lelkén szárad. Soha nem akart találkozni vele – és most itt áll a kertjében.

S a tetejébe még vonzónak is találja. Hogy lehet ez? Csakis gyűlöletet szabadna éreznie iránta, semmi mást!

– Alessandro Roselli. – A férfi közelebb lépett, mosolygott, de tartózkodó maradt.

– Nincs mit mondanom magának, Mr. Roselli, menjen el! – förmedt rá Charlotte.

Ha legalább egy szikrányi bűntudatot mutatna! Charlotte megkerülte, hogy bemenjen a házba. Mikor a közelébe ért, friss, férfias illat csapta meg az orrát; megszédült, és ettől csak még dühösebb lett, ádáz léptekkel haladt tovább a ház felé.

– Nem.

Charlotte-nak földbe gyökerezett a lába, végigfutott a hátán a hideg. Nem a férfitől, aki a nyomába eredt, sokkal inkább attól, amit megtestesített. Lassan megfordult, az arcába nézett.

– Nincs mit mondanunk egymásnak, ezt már közöltem levélben Sebastian halála után.

Sebastian halála – még mindig nehezebbé esett kimondani. Ráadásul most itt van, aki okozta!

– Lehet, hogy magának nincs mit mondania, de nekem sürgősen beszélnem kell magával. – Alessandro közelebb lépett, túlságosan is közel, és a szemébe nézett.

Charlotte önkéntelenül visszafojtotta a lélegzetét.

– Egy szót se akarok hallani magától!

– Akkor is elmondom – morogta ingerülten Alessandro.

Legalább kicsit kihoztalak a sodrodból, gondolta Charlotte. Hátat fordított, és ment tovább a ház felé.

– Sebastian akarta, hogy beszéljek magával – szólt utána az olasz.

Charlotte hátraperdült.

– Ugyan már! Csak azért jött ide, mert bántja a lelkiismeret!

– Miért bántana? – Alessandro közelebb lépett, szeme villámlott.

Charlotte-nak vadul lüktetett a pulzusa, térde majdnem megrogyott.

– Mert maga tehet a haláláról!

Alessandro megdermedt. Charlotte mintha büntudatot látott volna átsuhanni az arcán, de rögtön utána már csak hideg dühöt olvasott le róla.

– Akkor már rég felkerestem volna – felelte Alessandro szemrehányón fürkészve.

Olyan közel van, csak egy kicsit kéne előrehajolnia, hogy megcsókolja... Charlotte rémülten fojtotta el az abszurd gondolatot.

– Magáé volt a kocsí. – Csak nehezen tudta kiejteni a szavakat.

– Együtt építettük a bátyjával.

Szomorúságot hall a hangjában? Vagy csak képzelődik?

– Sebastian a maga tesztpilótája volt – mondta Charlotte. – Biztos nem használt a cége hírnevének, hogy a maga prototípusában halt meg egy fiatal, ígéretes versenyző – vetette még oda.

Alessandro Roselli mozdulatlanul állt előtte.

– Senkinek se használt – válaszolta hidegen.

Charlotte-nak megint végigfutott a hátán a hideg. Vett egy mély levegőt. Nehogy elsírd magad! – figyelmeztette magát. Azon már rég túl vagy. Lassan el kéne kezdeni előrenézni, új életet kezdeni.

Visszavonhatatlanul elmúlt az az idő, amikor Sebastian versenystállójának arca volt, de úgy tűnik, ez a pasas fel akarja éleszteni a múltat.

– Menjen el – lépett hátra Charlotte. – Nem tesz jót nekem, hogy itt van.

Az olasz nem vette le róla a szemét, miközben Charlotte lépésről lépésre visszahúzódott.

– Megígértem Sebastiannak, hogy felkeresem magát.

Charlotte, már az összeomlás szélén, a fejét rázta.

– Nem érdekel. Tűnjön el végre!

Alessandro bosszúsan nézett a vonzó fiatal nő után, aki szinte átfutott a kerten, és eltűnt a házban. Már csak egy hisztériás roham hiányzott! Egy pillanatig fontolgatta, nem volna-e jobb visszapattanni a kocsiba, és a lehető leggyorsabban elhajtani. Végül is félig beváltotta az ígéretét, nem igaz?

Aztán mégis inkább követte a nőt a házba, halk szitkokat mormolva. A konyhában találta Charlotte-ot, aki mérgesen felnyögött, mikor meglátta.

– Mit képzelsz?

– Megígértem Sebastiannak – felelte Alessandro.

Ahogy közeledett, Charlotte telt ajkára esett a pillantása. Hirtelen elhatalmasodott rajta a vágy, hogy megcsókolja.

– Biztos nem kérte, hogy zaklasson!

– Zaklassam? – ráncolta a homlokát Alessandro.

– Igen, ez zaklatás.

Charlotte-nak akadozott a lélegzétvétele, melle gyorsan emelkedett és süllyedt a póló alatt. A látvány izgalomba hozta Alessandrót.

– Megígértette velem, hogy maga ott lesz az új modellünk bemutatóján – magyarázta

Alessandro a szándékoltnál élesebb hangon. Nem számított rá, hogy a nő egyszerre dühíti és elvarázsolja. Sebastian boldog, aranyos lánynak írta le, erre most itt áll előtte egy elképesztően szexi és elképesztően haragos nő.

– Tessék? – Charlotte nagy lendülettel elé lépett.

Alessandro legszívesebben meghátrált volna. Ez a nő elvette a józan eszét; semmi másra nem tudott gondolni, csak hogy mennyire vágyik egy női testre. Már ezer éve nem szexelt.

Charlotte őt hibáztatja a bátyja haláláért, s ő nem tudja magát tisztára mosni, mert megígérte Sebastiannak, hogy nem árulja el, mi történt valójában. Talán jobb is így.

– A bátyja azt akarta, hogy részt vegyen benne.

– Ki van zárva! – csattant fel Charlotte. – Maga meg a hülye kocsija nélkül még ma is élne!

– A kocsik voltak az élete. A sebesség. Ezt maga tudja a legjobban. És nagyszerű pilóta volt.

Barátja iránti szeretetből és tiszteletből eltitkolta a világ előtt a teljes igazságot. És Sebastian utolsó kívánságát is teljesíteni fogja, kerül, amibe kerül: Charlotte részt fog venni az új modell bemutatóján, és áldását adja rá.

– Mégis belehalt – mondta Charlotte.

Alessandro látta, hogy leereszti a vállát. Csak nehogy sírni kezdjen! – gondolta riadtan.

Míg Charlotte próbálta összeszedni magát, ő körülnézett a házban. Az ablakpárkányon meglátott egy bekeretezett fotót, felvette. A kép a lányt és Sebastiant ábrázolta egy versenyautóval, mindketten boldognak látszottak.

– Az két éve volt, Rómában – mondta csöndesen Charlotte, és közelebb lépett. – Kicsivel azelőtt, hogy maga bevette a projektjébe, és rólunk teljesen megfeledkezett.

Alessandro vett egy mély lélegzetet. Óvatosan visszatette a képet a párkányra.

– Nagyon hasonlít rá – jegyezte meg.

– Hasonlítottam! Múlt időben.

Alessandro összerezgett, mint akinek elevenébe találtak. Pedig nem tehet Sebastian haláláról. Vagy nem igazán. Bár gyakran foglalkoztatta a kérdés, nem előzhette volna-e meg a balesetet, ha óvatosabb. A helyzetét az sem tette könnyebbé, hogy rejtegetnie kellett Charlotte előtt Sebastian legsötétebb titkát.

Tűnődve nézte a lányt.

– Ez tényleg fontos volt neki, Charlotte – mondta lány hangon.

– Charlie. Csak anyám szólít Charlotte-nak.

Rekedtes hangjától Alessandróban újra lobot vetett a vágy. Elképzelte, hogy az ágyában fekszik, és kedves szavakat suttog a fülébe ugyanezen a hangon.

– Charlie – ismételte meg, és közben figyelmeztette magát, hogy nem szabad a szexre gondolnia. Az csak fölöslegesen megnehezíti a küldetését.

– Nem tudok – mondta Charlotte remegő hangon.

– Dehogynem. Menni fog.

Alessandro keze automatikusan kinyúlt, és megsimogatta a lány arcát. Puha és meleg volt a bőre. Charlotte hirtelen beszívta a levegőt; tekintete elsötétült, mintha intim pillanatot élne át.

Alessandro sietve megfegyelmezte magát. Jobb szétválasztani az üzletet és a magánéletet. Itt most üzletről van szó – és a barátja jó híreről. Eszébe jutott a beszélgetés, amit Charlotte apjával folytatott néhány nappal ezelőtt. Neki is megígérte ugyanazt, amit Sebastiannak.

– Az apja szerint is meg kéne tennie – mondta.

Charlotte elhúzódott, szeme dühösen villant.

– Az apám? Beszél az apámmal?

Hogyhogy az apja ezt nem említette neki? Hisz csak pár napja találkoztak! Figyelmeztetnie kellett volna, hogy hamarosan fel fogja keresni Alessandro Roselli, Olaszország egyik legrégebbi és legjelentékenyebb autógyártó üzemének tulajdonosa.

– Mikor beszélt velem?

– Az engedélyét kértem, hogy megívihassam magát a bemutatóra. Tud róla, hogy Sebastiannak ez volt a kívánsága.

Charlotte tanácstalanul nyomta ujjai helyét a halántékához, s egy pillanatra behunyta a szemét, remélve, hogy Alessandro elfordítja a tekintetét. Hiába: mikor a szemét kinyitotta, Alessandro még mindig őt nézte, és Charlotte-nak az volt az érzése, a szívébe lát, és kiolvassa legrejtettebb titkait.

- Magamtól is tudok dönteni – válaszolta.
- Ez azt jelenti, hogy eljön?

Alessandro mosolygott, és Charlotte-ban már másodszor merült fel, milyen lehet megcsókolni azt az ajkat. Gyorsan megfegyelmezte magát. Nem szabad határozatlanságot mutatni.

- Mért kéne? Az már nem az én világom.
- Ezért bújt el vidéken?

– Itt legalább nem jár a nyakamra a sajtó. Különben meg ez nem elbújás, egyszerűen csak semmi kedvem már kiállni a kamerák elé, és kocsikat meg versenyzistállókat reklámozni.

- Maga szerint Sebastian azt szerette volna, ha eltemetkezik itt?

Alessandro lezseren hátradőlt. Charlotte pillantása végigvándorolt rajta, s a keskeny csípő, az izmos lábak látványától kéjes bizsergés szaladt át a testén.

- Csinos ház, de egy ilyen nőnek, mint maga, nem itt kéne élni – tette hozzá Alessandro.

Charlotte az arcába nézett.

- Mért, milyen nő az az „ilyen nő”?

– Nemrég még teljes fordulatszámom pörgött – felelte Alessandro, s most szinte becéző volt a tekintete.

- Annak vége, örökre. És ez nem fog megváltozni, akármit is mond maga vagy az apám.

– „Törődj az én kis Charlie-mmal, kedvelni fog.” – Alessandro kihúzott egy széket, és leült, hogy ezzel is jelezze, egyhamar nincs szándékában távozni.

Charlotte rögtön tudta, kitől idéz: Sebastianon kívül senki nem hívta az ő kis Charlie-jának. Mégis tiltakozott.

- Nem hiszek magának. Ilyet sose mondott volna.

Ugyanebben a pillanatban eszébe jutott számtalan telefonbeszélgetésük, amikor a bátyja arról győzködte, járjon el gyakrabban otthonról, mert nem minden férfi olyan szívtelen, mint a volt vőlegénye.

Alessandro nem zökkent ki a nyugalmából, az asztalon heverő újságért nyúlt.

- Pedig így volt, *cara*.
- Magának Charlotte! – Már bánta, hogy felajánlotta, szólítsa Charlie-nak.
- Charlotte – ismételte Alessandro a szexi, dallamos akcentusával.

Charlotte-nak felgyorsult a pulzusa. Mi a fene történik vele?

Túl régóta nem voltál emberek között, adta meg a választ a kérdésére. Lehet, hogy Sebastian tényleg szerette volna, ha részt vesz a bemutatón.

- És pontosan mit mondott az apám?
- Hogy ideje lenne újra kormány mögé ülnie.

Tény, hogy pár hete neki is valami hasonlót mondott.

- Tőle hallottam, hogy maga is tud versenyautót vezetni – tette hozzá Alessandro.

Charlotte volt Sebastian istállójának arca, versenyről versenyre kísérte a csapatot, válaszolgatott a sajtókérdéseire. Tetszett neki ez a világjáró élet, és a kisujjában volt minden, amit a versenyautókról és versenyzésről tudni lehet. Ez volt élete nagy szenvedélye.

- Meglepődne – vetette oda Charlotte lazán, mintha flörtölné.

Hirtelen észbe kapott. Mit művel? Soha nem szokott flörtölni, abból mindig csak a baj van – ki tudná ezt nála jobban? Anyjuk elhagyta férjét és gyerekeit, mikor Sebastiannal még tizenévesek voltak.

Alessandro azonnal reagált, szeme kihívóan megcsillant.

- Hm, szívesen hagynám, hogy meglepjen!

Charlotte zavarba jött.

- Kér kávét? – kérdezte, hogy másra terelje a szót.
- Sì, grazie – felelte Alessandro.

Ez a nő olyan tüzet gyújt benne, amit semmilyen kávé nem olthat el. Ráadásul most az ajkát is megnyalja! Alessandro majdnem felnyögött. Nem is értette. Ha izgatják a szexin kikészített nők, az teljesen normális – de mi vonzza ebben a sminktelen, munkaruhás nőben?

Elbűvölve figyelte kávéfőzés közben. A farmer rásimult hosszú lábára, kiemelte formás fenekét; a karcsú derekat és a telt kebleket még az elnyűtt póló sem tudta elrejtetni.

Charlotte visszatért két csésze kávéval, és leült vele szemben az asztalhoz. Alessandro titkon tovább bámulta. Nem tudta levenni szemét az ajkáról, ahogy megfújta a forró kávé.

De Sebastian húga tabu. Nem szabad kimutatnia, sőt, még önmagának sem szabad bevallania, mennyire kívánja.

– Beszéljünk az üzletről – mondta, és beleivott a kávéba.

– Nem tudtam, hogy üzletről van szó – felelte Charlotte. – Azt hittem, a lelkiismeretén akar könnyíteni.

– Nagyon is üzletről van szó. Sebastian ragaszkodott hozzá, hogy részt vegyen a bemutatón. Tudja, milyen ügyesen bánik a sajtóval.

– Nekem sose mondta. – S még mielőtt Alessandro mondhatott volna valamit, hozzátette: – Persze nem tudta, hogy hamarosan meg fog halni.

Alessandro némán bólintott. Érezte, hogy Charlotte rábeszélés nélkül is helyesen fog dönteni, csak időt kell hagyni neki.

– Mikor lesz a bemutató? – A lány felnézett, könnyek csillogtak a szemében.

Alessandro végtelenül megsajnálta. Ő tehet róla, hogy szomorú; jóvá akarta tenni.

– Pénteken.

– Két nap múlva? – csattant fel Charlotte. – Kösz, hogy időben szól!

– Akkor jön?

– Igen. – Charlotte erőteljesen hátralökte a széket, felállt. – De vannak feltételeim.